

DE ZWARTE KAT

In dit vijfde verhaal uit de serie van WaWa de Wondervogel heeft WaWa een nieuw vriendje, een geel donzig kuikentje. Het kuikentje is zijn familie kwijt en nestelt zich op de wilgentak, vlak onder WaWa's grote schoorsteen. WaWa en het kuikentje spelen, kletsen en zijn dag en nacht bij elkaar. WaWa is dol op het kuikentje, daarom past hij extra goed op voor de gemene zwarte kat. Maar op een dag lukt het de kat toch om er met het kuikentje vandoor te gaan. WaWa is heel verdrietig, maar zal de zwarte kat eens een paar lesjes leren...

WAWA DE WONDERSVOGEL - DE ZWARTE KAT

Auteur: Cao Wenxuan, Illustrator: Li Guangyu

WAWA DE WONDERSVOGEL

DE ZWARTE KAT

Auteur: Cao Wenxuan
Illustrator: Li Guangyu

WINNAAR
VAN DE
HANS CHRISTIAN
ANDERSEN
AWARD

LM
LEONON
KINDERBOEKEN

COPYRIGHT

© 2016 China Children's Press & Publication Group

© 2019 Nederlandstalige editie onder exclusieve licentie van Leonon Media

ISBN 978-94-9261-812-2

www.leononkinderboeken.nl

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, scannen, digitalisering of welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, scanning or digitalization or any other means without written permission from the Publisher.

WAWA DE WONDERSVOGEL

DE ZWARTE KAT

Auteur: Cao Wenxuan
Illustrator: Li Guangyu

LM
LEONON
KINDERBOEKEN

INGOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1 – HET KLEINE SIJSJE	PAGINA 1
HOOFDSTUK 2 – DE SIJSJES IN DE RIETBOSSEN	PAGINA 6
HOOFDSTUK 3 – IEDEREEN HEEFT EEN HEKEL AAN DE ZWARTE KAT	PAGINA 13
HOOFDSTUK 4 – LATEN WE HIER VOOR ALTIJD BLIJVEN	PAGINA 16
HOOFDSTUK 5 – HET KLEINE SIJSJE IS WEG	PAGINA 20
HOOFDSTUK 6 – HET GESTOLEN BOT	PAGINA 26
HOOFDSTUK 7 – DE UITGERAFELDE TRUI	PAGINA 33
HOOFDSTUK 8 – IS WAWA GEWOND?	PAGINA 42
HOOFDSTUK 9 – AFSCHEID VAN HET KLEINE SIJSJE	PAGINA 47

Wawa zat roerloos op de hoge schoorsteen,
met een plechtig en waakzaam gezicht,
alsof hij de beschermengel van Spreeuwenstad was.

HOOFDSTUK I – HET KLEINE SIJSJE

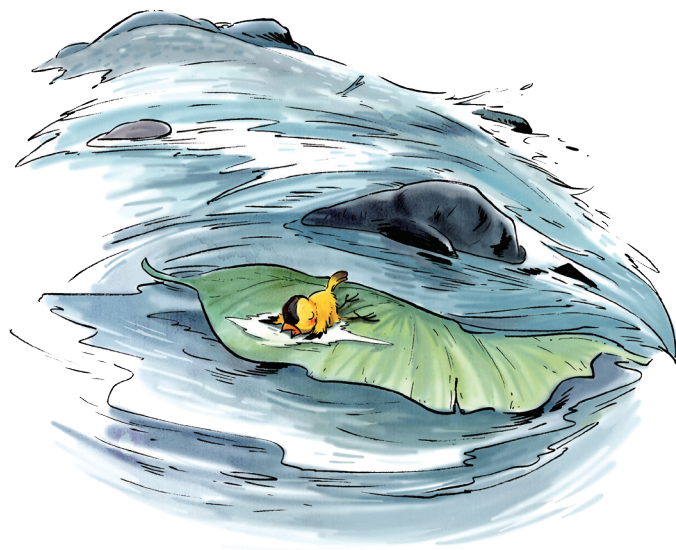
Wawa woonde nog niet zo lang op de hoge schoorsteen toen een klein sijsje hem gezelschap kwam houden. Jaren geleden had een jong boompje zomaar wortel geschoten tussen de bakstenen van de schoorsteen. Een klein sijsje kwam aanvliegen, streek neer op een zwaaiende tak en nestelde zich daar, nog geen meter van Wawa af.

Het kleine sijsje was een heel klein vogeltje. Als het naast Wawa zat, leek het wel een boontje naast een appel.

Het kleine sijsje vertelde Wawa dat het wees was. Het kleine sijsje en zijn broers en zussen waren bijna oud genoeg om uit te vliegen, toen op een dag hun ouders, die op zoek waren naar eten voor de kuikentjes, werden gevangen in het net van een jager. De jonge sijsjes bleven drie dagen in het nest op hun ouders wachten, maar toen begrepen ze dat papa en mama nooit meer terug zouden komen. Ze besloten om samen uit te vliegen. Maar een ongeluk komt nooit alleen: het begon heel hard te regenen en te stormen. Door de regen raakten hun vleugeltjes helemaal doorweekt. De broers en zussen van het kleine sijsje vielen in de rivier en werden door het water weggevoerd. Alleen het kleine sijsje had geluk: het viel op een bananenblad op de oever, waardoor het als enige overleefde. Het was een heel verdrietig verhaal.

Toen Wawa het verhaal van het kleine sijsje gehoord had, wilde hij nog het liefst het vogeltje stevig omhelzen met zijn vleugels. Maar dat deed hij niet. Hij zei alleen: “Van nu af aan is dit je thuis. Je hoeft nooit meer bang te zijn, want ik ben bij je.” Het kleine sijsje knikte.

En Wawa kon het kleine sijsje eigenlijk zelf ook niet meer missen. Als dat parmantige kereltje naast hem zat, voelde de grote vogel zich niet meer zo eenzaam en alleen in de kille nacht. ‘s Avonds in de schemering zat het kleine sijsje op zijn dunne tak te kwetteren en dat vond Wawa een heerlijk moment.

's Nachts was alles rustig. Door het gekabbel van de rivier en het gefluit van de wind in de boomtoppen leek het nog stiller dan het al was. Als Wawa dan wakker werd, vond hij de wereld heel erg groot en leeg – het gaf hem een onbehaaglijk gevoel. Maar als hij opzij keek, zag hij hoe het kleine sijsje zoet zat te slapen op zijn tak en dan was hij weer gerust. Even later viel hij alweer in slaap.

HOOFDSTUK 2 – DE SIJSJES IN DE RIETBOSSEN

Overdag gingen Wawa en het kleine sijsje soms samen eten zoeken of spelen, maar vaker hadden ze elk hun eigen bezigheden. Wawa cirkelde meestal door de lucht boven Spreeuwenstad om in de gaten te houden wat er op de grond gebeurde. De lievelingsplek van het kleine sijsje waren de rietbossen bij de rivier of de vijver. Daar kwamen alle sijsjes het liefst. Met zijn allen fladderden ze van de ene rietstengel naar de andere, en als ze stilzaten, hielden ze zich met hun klauwtjes vast aan een stengel. Soms zaten ze ook bovenop het bloeiende riet. Als de rietpluimen dan heen en weer wuifden, klapperden ze met hun vleugels, zodat de bloemetjes in het rond vlogen.

De hele dag speelde het kleine sijsje met de andere sijsjes en ze hadden veel plezier. Maar zodra de zon wegzonk aan het eind van de rivier, zei het kleine sijsje de andere sijsjes gedag en vloog het terug naar de hoge schoorsteen.

Op een dag ontdekte Wawa vanuit de lucht de zwarte kat.
De sijsjes zaten met zijn allen te kwetteren in het riet,
terwijl niet ver bij hen vandaan de zwarte kat bewegingloos
op de loer lag.

Wawa cirkelde door de lucht boven het rietbos.

De kat was heel geduldig. Ze zat zo onbeweeglijk dat ze wel
dood leek. Maar met zijn scherpe blik zag Wawa waar ze
mee bezig was: centimeter voor centimeter sloop ze steeds
dichter naar de sijsjes toe.

Wawa ging lager vliegen.

Op een bepaald moment vlogen de sijsjes naar een plek wat verderop, maar het leek wel of de kat al wist dat ze wel weer terug zouden komen: ze bleef zitten waar ze zat. Na een poosje kwamen de vogeltjes inderdaad luid kwetterend weer aan vliegen. Ongemerkt was de zwarte kat al heel dicht bij de sijsjes gekomen.

Ze was nu gevaarlijk dichtbij.

Het kleine sijsje vloog ergens tussen de andere sijsjes,
maar Wawa kon niet zien waar.

Op het moment dat Wawa zag dat de zwarte kat haar
gemene aanval wilde uitvoeren, slaakte hij plotseling een
luide kreet: "Wa!"

De sijsjes vlogen geschrokken op, de lucht in, om
weer neer te strijken in een rietbos een eind
verderop.

Dat betekende het einde van de jachtpartij van die dag. Boos kwam de zwarte kat het rietbos uit lopen.

Wawa dook met grote snelheid naar beneden, alsof hij haar wilde aanvallen. Toen zijn schaduw op de grond viel, maakte de zwarte kat zich klein en rende angstig weg.

Wawa was helemaal geen arend, maar zijn manier van vliegen en zijn bewegingen leken er precies op.

Zijn poten, die hij altijd tegen zijn buik hield, strekte hij nu langzaam uit. Hij spreidde zijn sterkte klauwen, alsof hij elk moment op de kat kon duiken om haar bij haar rugvel te grijpen en mee te sleuren de lucht in. Hij dook tot vlak boven de zwarte kat en riep toen waarschuwend: "Blijf uit de buurt van de sijsjes!"

De zwarte kat rende zo hard als ze kon weg. In een oogwenk was ze verdwenen.

"Pas goed op voor de zwarte kat," zei Wawa die avond tegen het kleine sijsje.

"Dat zal ik doen," antwoordde het sijsje.

